

⚡ LUPȚA CRESTINĂ ⚡

Gazetă naționalistă și creștină, scrisă pentru popor.

Director:
NICOLAE POPA, prof. secundar

Abonamentul:
Anual 50 lei, jum. an 25 lei.

Red cția și administrația:
N. Popa, Str. Amos Fră cu 4.

Adresă către Dnul Vaida-Voevod, cu ocaziunea conferinței sale dela Teatrul Național din Cluj.

Din partea unui asistent cuziat.

On. Domnule Vaida,

„Numărul Valah“, ca idee, este de mult. Pentru ideea aceasta veche, de acum 10—12 ani, mulți au fost luați în răs și batjocoriți în fel și chip: barbari, huligani, oameni certați cu bunul simț și înapoiați, ce nu vreau să țină pas cu civilizația. Pentru aceasta idee se luptă mulți, și bătrâni și tineri, cu atâta tărie de suflet, cu îndârjire multă, suferind injurii, bătăi până la sânge și chiar și moarte. Avem morminte multe și avem și țărână proaspătă, ce acopere martirii noștri ai tuturor bunilor Români, căzuți în luptă și luptând pentru aceeași idee națională. Toți aceia cari au pretins un anumit număr de Români, corespunzător totalității Românilor pe țară, ca să între și în școală și în funcțiuni și în întreprinderi și au suferit pentru ideea lor sfântă, moarte, închisoare, sau și numai injurii, sunt martirii ideii care se numia până acuma Numerus Clauzus.

DV., Dle Vaida, ați ajuns azi la aceeași constatare, în cece privește acest număr ce se pretinde tot mai mult în viața statului român, spre a se pune odată capăt nedreptății elementului de baștină. Altfel am fi striviți și călcați în picioare de străinii ce dau năvală și se'nmulțesc pe zi ce merge, speculând și îmbogățindu-se prin aceasta speculă ce se face cu zor pe spinarea și agoniseala poporului nostru blând și muncitor, ajuns azi sub oblăduirea partidelor ce ne-au guvernat deci cu concursul și al DVoastre la sapă de lemn.

Ideea e veche și se întemeiază pe studii de o viață de om al neobositului nostru profesor și cercetător A. C. Cuza.

Dintre elevii Lui, unul dintre cel mai însușești și mai iubiți învățăcel, a fost Corneliu Zălea Codreanu, care-a întemeiat școală aparte. Elevii lui sunt recru-

tați mai ales din generația tânără și pentru fanatismul și mijloacele cu care au luptat au avut de îndurat și jertfe multe. Păcat numai că tânărul Codreanu a desconsiderat una din principalele dogme ale credinței noastre strămoșești și și ale învățatului Profesor, care ne învață să fim buni, să căutăm buna înțelegere, să nu ridicăm sebla unui în contra celuilalt și să ascultăm de părinții noștri și să i cinștim, ca să avem și noi cisse și un tralu mulțumit și mai fericit pe pământ.

De-ar fi fost așa, n'am fi suferit nici unul, și din nici o parte atât, cât am suferit noi cu toții, aceia, cari și împreună, și despărțiți, am luptat pentru acelaș ideal, care prin Dl Cuza a fost simbolizat în: România a Românilor. Și ca să ajungem aici, mai întâiu de toate ne trebuia Numerus Clauzus.

Dle Vaida, ajuns și Dv. la aceeași constatare, îi dați acestui număr un nume mai românesc, zicându-i Număr Valah. Să fie într'un ceas bun,

Noi, Cuziștii, ne bucurăm nespuse de tare, că unul dintre cei mai mândri și bun fiu al țării noastre, Dl. Vaida-Voevod, fost și Vă urăm să fiți și în viitorul apropiat primministru al țării, V'ați reîntors acasă. Ați rătăcit mult pe eai și ape streine. Dar în sfârșit V'ați reîntors, și-acuma ne îmbucurăm din toată inima c'ați sosit sănătos și sunteți între noi, recunoscându-ne dreptatea, pentru care până acuma am fost huliți și pedepsiți ca niște făcători de rele: România deci e drept că trebuie să fie a Românilor.

Vedeți bine că prin metodele de până acum, de 16 ani încoace, România și bunurile ei, pe zi ce merge, au trecut și trec mai departe, văzând cu ochii, în buzunarele streinilor, mai bine zis în ale Jidovilor. Metodele de până acum au fost bune numai pentru streini și pentru aceasta Vi s'au adus Domnule Vaida, osanele în gazetele lor mari și jidovești. Români au pătimit, au suferit și au plâns mult pentru așteptările lor zadarnice. Iar azi, când Vă'nrolați cu făgăduială sfântă să opriți năvala și speculațiunile și să ajutați pe Român în drepturile ce i se cuvin, prin numărul acela

valah, ați văzut că Românii Vă primesc cu osanele, iar streinii și mai ales Jidanii Vă injură.

Cei cari Vă 'njură mai mult, însă, sunt pretenii și tovarășii Dvstră de până acum, iar cei cari Vă primesc mai cu drag, sunt Cuziștii. Oare, pentru ce?

Pentru-că ați fost ca'n cele mai grele timpuri ale istoriei noastre: curagios. Ați spus adevărul, pe șleau și sincer. Acuma mai nou, atâta cât cunoașteți. Și ați apucat pe drumul cel bun, ați apucat pe drumul adevărului. Și-i bine așa. Noi ne bucurăm de aceasta, fără a ne grăbi a Vă cere locuri în ministere, sau a ne înbulzi în șirurile Dvstră. Noi luptăm pentru ideie. Și cel ce garantează și stăpânește ideia mai bine, e Cuza. Și Dvstră ați ridicat, în fața lumii, ideia noastră, pentru care luptăm. Suntem foarte recunoscători și fericiți de-a Vă recunoaște acest merit ce incontestabil îl aveți.

Cei ce V'au fost tovarăși și azi Vă injură, n'au dreptate. Dvstră, prin adevărul recunoscut în public, ați servit cu dovezi grele un interes mare al Românismului. La doi domni deodată nu se poate sluji. Alții sunt aceia, cari slujesc și azi, interese streine. Cei mai mari dușmani ai Românilor sunt de fapt aceia cari lucrează din ură și caută în loc de înțelegere învrăj-birea. Pentru aceea doresc pretenilor Dvstră de eri să Vă devină iarăși tovarăși, și împreună să Vă'njugați din nou, însă nu pe drumul vechiu, ci pe acela pe care noi îl știm dela Cuza și-i zicem altfel, însă ori cu cine-am merge și ori-cum i-am zice, duce spre înfrățirea și spre binele românesc.

Și acum, dați-mi voie, Die Vaida, să Vă rog ca la eventuala horă de înfrățire și de victorie românească, să nu Vă uitați de un lucru: Să recunoașteți că, dacă Numărul Valah își are însemnătatea sa, atunci cu atât mai mult o are acela mai în vârstă al Domnului Cuza și suferințele și jertfele ce s'au adus. Noi avem o mare satisfacție că vă putem felicita. Inșă recunoștința Domniei Voastre, pentru noi, în acelaș timp, și pentru aceeași cauză, Vi se impune.

Cluj, la 24 Februarie 1935,

Cu deosebit respect:

NICOLAE POPA, profesor.

Conferința D-lui Vaida

Dumineca trecută, Teatrul Național s'a dovedit prea mic pentru a putea da loc mulțimii ce voia să-l audă pe Di Vaida dezvoltându-și teza, în care, pentru prima dată, un primsfetnic al Coroanei vine în public și recunoaște ca adevăr aproape tot ce propovăduim

noi, ostași ai Ligii Apărării Naționale Creștine, de atâta vreme.

De mult n'am avut o zi atât de fericită ca ziua aceasta, de mult n'am ascultat o vorbire cu atâta însuflețire cum mi s'a întâmplat cu ocaziunea aceasta.

Și se auzeau mii de Domni de aplauzele mele. Căci ei oamenii partidelor, nu sunt obișnuiți să se însuflețească pentru o idee bună și sfântă. Ei se uită la om, sau la partidul care o rostește. Aceasta-i interesează numai. Ori eu eram însuflețit de ideia, ideia pentru care lupt de ani de zile, și care o vedeam acum victorioasă, tocmai pentru că o spunea Di Vaida. Di Cuza o viață întreagă s'a frământat: a judecat, a vorbit, a scris și a dovedit. Și oamenii mici se mai îndoiesc și se'ntreabă dacă El este omul chemat să'ndrepte spre bine țara? Ce a făcut Cuza de 40 ani? Și ei, orbi, nu văd că noi Românii îi tragem foloasele. El a sămănat, și noi săcerăm. Cuza a sămănat ideia că România trebuie să fie a Românilor. Și ideia aceasta a prins rădăcini și-si face loc fulgerător înainte. Alaltăieri Goga, ieri George Brătianu, azi Vaida și'n jurul lor sute de mii primesc botezul credinței. Iasă celor mai mari par'căle e și rușine să primească școala cuzistă. Prea au rămas înapoi Profesorului, prea l-au hultit, și prea au făcut altfel. încât acuma, când nu mai este altă scăpare, îi iau învățătura, însă pe ascuns, ca să nu vadă lumea că de unde au luat-o.

Așa de exemplu, este un leac pentru streini, la care Profesorul Cuza i-a zis pe latinește: Numerus Clauzus. Avocații din București i-au zis Nrus Romanus, iar Di Vaida îi zice Numerus Valahicus. Că Di Maniu și Di Mihalache cum i-or zice mâine, sau poimâine, nu ne interesează. Principalul e că ideia prinde și România va fi a Românilor, căci Di CUZA e deja la putere. Și este atât de temut încât adversarii nici numele nu i-l cutează să-l pronunțe. Eu în conferința Domnului Vaida, izbânde Domnului Cuza o-am aplaudat.

Partidele nu sunt bune pentru țară, căci ele peste tot după interesul lor vânează.

Reforma agrară cine a înfăptuit-o? Liberalii zic că ei au făcut-o. Averscanii zic că ei. Eu zic că nici Național-Tărăniștii n'au rămas mai pe jos, mai ales în ce privește partea ce și-au făcut-o pentru dânși, căci: Cine 'nparte, parte-și face.

Cu conversiunea se laudă Argetoianu. A făcut însă una și Di Vaida. Ultima au făcut-o liberalii.

Dar la așa ceva partidele nu sunt în stare.

Di Vaida să ia aminte, că Numerus Valahicus nu există partid care să-l voteze. Lucruri mari și bune se fac de oameni liberi și cu răspundere întreagă, așa, cum astăzi e singur Di Cuza.

Drepturile se câștigă, nu se dau.

Ca să le ai trebuie să lupți și să te faci vrednic de ele.

Spicuirile Domnului Vaida.

Conferința este înafară de orice interes de partid.

Și a fost încurajat, fără ea să se facă deosebire, de oamenii din toate partidele.

Partidul, din care face parte, nu l-a votat.

Opinie publice îi este dator cu această dare de seamă și pentru dreptatea Românului în țara sa, va merge până la capăt.

Spargerile de geamuri, măciuca și revolverul nu sunt bune. Dracului, ca să iasă din ascunzișurile lui, îi trebuie fum de tămâie.

Ca primministru și ministru al industriei a cercat să protejeze elementul românesc. La circulara sa, din 150 de firme, i-au răspuns două. Autoritatea guvernului a fost călcată în picioare și batjocorită de acești streini.

Cetățenii sunt de două feluri: de cl. I și a II-a. Nu este nici o îndoială că Românii sunt clasificați în urmă.

Streinii, în puterea și îngânfarea lor, n'au trecut numai peste ordinul ministrului. Au călcat și desconsiderat și legea din Iulie 1934.

Înțelegerea, în lupta pentru dreptate, trebuie să se facă chiar și peste capul partidelor.

S'au nostrificat 1251 de diplome în medicină, câștigate de streini, în țări streine. Din acestea numai 35 s'au nostrificat la Cluj. Celelalte, toate, la Iași și la București. Circulă o faimă urâtă în jurul lor.

Lupta spre bine trebuie să se înceapă cu eliminarea șarlataniei și a minciunii dintre noi.

Legea e așa cum sunt oamenii ce o votează: *Ministrului i se leagă de mulțorii mâna și gândul bun, prin legile cele rele și cu miros.*

Astfel legea pedepsește numai pe cel ce se lasă mituit și-i dovedit ca atare. Dar nu pedepsește pe cumpărătorul și corupătorul de suflete: pe Iuda, pe Satana cel ce te ispitește. Mai trebuie comentariu??

Funcționarul, cu salariu neîndestulător și nepătit la vreme, să moară pe șantier!!

Nu ura îl mână contra streinilor. Ci simțul de adevăr și datoria față de neam și față de dreptate.

Soarele și lumina, răsare la București. Dar dacă Bucureștii s'au înstreinat, ce lumină ne mai poate veni de acolo.

În ultimii 5 ani, palatele ce s'au ridicat acolo, mai mult de 80 la sută sunt ale altora.

Arta și literatura nouă e perversă și demoralizează. Cultul național și creștin e osândit la tăcere. De Cotruș poetul nimic nu se mai amintește.

Nu-i contra democrației, e pentru ea, dar aceasta să nu fie falsă și să corăspundă cu adevărat voinței și așteptărilor masselor mari, cari sunt de perfect acord cu cerințele sale.

Mai puține pertractări și faptele să ne corespundă cerințelor vremii.

Regretă ținuta Baroului Advocaților din Cluj.

Și termină apelând la unirea forțelor românești, cari având nedejde în Dzeu și credință nestrămutată în Rege, vor învinge; căci nu aceea-i principalul, ce zice Parisul, ci aceea ce facem noi.

Partidul dlui

G. Brătianu

În numărul trecut am văzut mișcările Domnului Goga spre a ajunge la un partid nou.

Azi vom căuta să urmărim pe d. George Brătianu, care a avut și dănsul aceeași dorință de a și întemeia și Domnia Sa partid aparte.

Și cunoscând firea oamenilor, nu-i greu ca din împrejurări și din urmări să scoți la iveală gândul ce îl pârte pe cel ce-a încercat anumite fapte.

Eram curios. — nu-mi aduc aminte anul în care d. G. Brătianu s'a prezentat la Cluj în Teatrul Maghiar spre a-și pune temelii și la noi în județ. Noului său partid, nemulțumit de sigur, de felul cum unchiul său, regretatul Vintila Brătianu, înțelegea să conducă destinele țării, ținând seama la același timp și de dezvoltarea și interesele partidului.

Am fost de față la învinuirile ce se aruncau, fără nici o crutare, unchiului, de către atâția domni. pomeniți să fie cei mai buni și devotați lovarăși de luptă, ai nepotului.

Ruptura de către unchiu trebuia motivată. Și atunci era nevoie ca învinuirile ce se aduceau să fie cât mai grele. Și tovarășii își făceau datoria din plin. Se arunca cu noro'u asupra lui Vintila Brătianu, de își trebuia obraz ca să nu își crapa de rușine. Căci ori cum, Vintila Brătianu era un om ale carui merite de bun Român nu puteau fi trase la îndoială nici de dușmanii săi cel mai înverșunați.

Iar noroul aruncat se răstrângea și asupra nepotului și asupra acelor cari îl aruncau, căci orice om cu judecată se putea întreba, că așa stând lucrurile, cum au putut fi ei până atunci tovarăși la astfel de ticăloși.

Răspunsul este că interesul personal i-a ținut laolaltă până atunci, și tot interesul personal i-a făcut să se desfacă. Presupun că unii doriau să fie miniștri, iar alții prefecti și nu puteau încăpea de celalalt. Și atunci s'au rupt de ei și au înființat partid nou. Iar rupțura a trebuit s'o imbrace în colorii de interes general, spre a fi pe placul mulțimii, ca să poată fi aplaudați și aleși.

Dar să lăsam aceasta, nașterea noului partid ar putea foarte ușor rămânea în umbră. Este mult

mai interesant și fotositor a urmării dezvoltarea lui.

Partidul nou născut, ca să poată să-și aibă roadele pentru care a fost plămădit, trebuie să crească și să sporească ca să devină partid mare de guvernământ. Se începe deci vânătoarea după noi membri.

Și se face cam după următoarea rețetă: încă înainte de-a intra în sat se știricește care-i omul mai guraliv și cu rudeniile multe care-ar putea fi câștigat pentru noua înjghebare? Se mână drept la el și acolo se începe cam următoarea poveste:

— Gheorghe, vii cu noi?

— Da, dacă mă faceți primar!

— Apoi sigur că te facem. Numai să învingem.

— Despre asta, în satul meu suntem siguri, dar totuși n'ar strica de l-am câștiga și pe cutare: are 8 clase de liceu și n'are încă slujbă, ar aduce câteva voturi și la noi; însă, cum e bun de gură și are rude în toate satele din jur, n'ar fi de aruncat.

— Bravo! L-al putea chema aici?

— De sigur. Peste 10 minute, între patru ochi, se infiripează următoarea vorbire:

— Stimabilul d-tale unchiu mi-a spus că tare mult ne-al putea ajuta în alegeri. Cam pe ce putem conta și cu ce ț-am putea onora, serviciile ce ni le-al aduce? Spune că n'al nici o slujbă.

— Așa e, vedeți... fiind aproape de Albalulla, m'aș mulțumi să mă numiți percepător la Administrația Financiară de aici. Și dacă m'asigurați înainte, de acest post, vă asigur și eu, Domnule Doctor, de majoritatea voturilor din cele 7 sate din jur.

— Adă mâna!

Involala odată făcută, înțelegeți, cred prea bine, că Domnișorul nostru, în cele 4 sau 6 săptămâni, cât mai sunt până la alegeri, nu mai are odihnă, nu mai are somn. Aleargă în toate părțile și se jură pe tot ce are sfânt în lume, că nu este om mai drept și mai ecump în întreaga țară românească ca tânărul și drăgălașul Domn Gheorghe Brătianu, care alegerile ce via musai fiecare Român adevărat să strige ura, trăiască și să pună ștampila unde trebuie.

Cam așa s'a început partidul Domnului George Brătianu, și ca să nu se supere Domnia Sa, trebuie să recunoaștem că tot așa s'au croit și celelalte partide: fiecare e încălzit și înfierbântat de interesul său propriu. Nu pentru binele vostru, Țărani, nu de dragul vostru, ci de dragul lor se reped. se înjură și se bat și chiar seucid pentru ca să ajungă la putere, căci aceasta pentru unul înseamnă ministeriat, pentru altul prefectură, iar pentru al 3-lea percepător la județ sau casier la sat.

Prelungirea vieții partidelor e una cu scurterea vieții Voastre. Și pentruca să înțelegeți asta, cât mai este vreme, m'am hotărât eu ca să scot această gazetă. „Lupta Creștină“, gazeta aceasta a mea, își merită pe deplin numele. Creștinii înțelegători se folosesc de ea și se sbonează. Căci fără de-a pune umărul vostru unde trebuie, partidele nu se vor casti din loc.

Abonați și răspândit:

Apărarea Națională.

Abonamentul 140 lei anual,

a se adresa Dr. Sergiu Axente, Str. Știrbei Vodă 23. București

ȘTIRI

Nr. 4 din „Lupta Creștină“ a apărut cu întârziere. — O intervenție răutăcioasă.

Am datoria tristă de a da cetitorilor mei explicații pentru ce am întârziat cu expediția foilor. Am fost 2 zile la București. În lipsa mea, am lăsat vorbă unui bun prieten al meu să-mi facă corectarea gazetei. Cum el, din oarecare motive, nu mi putea fi, în timp, de ajutor, l-am rugat pe un Domn coleg al meu să mi facă Domnia Sa corectarea. Colegul, al cărui nume nu interesează, mi-a făcut o corectură de formă. Nu pot zice că de mântulală. *E o intervenție răutăcioasă:* Colegul din chestiune nu prea vede cu ochi buni lupta noastră creștină. Ca glumă s'o ia, n'o poți, că i prea de prost gust. Ea costă și parale și se face pe spatele unui coleg. Întreg siocul de gazetă am trebuit să l'arunc la coș, căci nu se putea altfel. Nu mă puteam face de răs. Unde trimit mai multe, de model, tot al 6-lea exemplar va fi din aceea.

O contribuție nouă. Dl deputat Nichifor Robu, președintele județului Rădăuți mi a transmis 500 de lei ca încurajare și contribuție pentru Lupta Creștină. Le înseamnă ca abonament anual pentru 18 exemplare pe o adresă. Dacă mi se dă, le-aș putea trimite și pe 3 adrese, câte 6 la un loc.

Comunicări. Rog pe Domnii: Avocat Mois la Turda, Inv. Drăguș Vasile Sălciuma de Jos, avocat Nic. Corlățan Luduș, Inv. Alexandrescu Bala Sprie, notar pens. Sima Mesteacăn și Z. Menol. Siget să-mi scrie dacă primesc gazeta regulat și toate numerile. Observări, îmbunătățiri și contribuțiile în scris sunt bine-venite.

Pentru județul Alba: Cer oamenilor mei de încredere, din fiecare comună, să binevoiască pe o *carte postală*, în decurs de o săptămână dela primirea gazetei, să mi răspundă scurt, la următoarele întrebări:

1. Au primit fiecare număr regulat?

2. De regulă în ce zi o primesc?

3. Cine și câți sunt care o mai ceteșc? Sau se cetește de unul, și alții ascultă? În genere le place la oameni? Se interesează de ce scriem?

5. Pozia noastră, poate că i un lec prea tare? Și lumea noastră românească, nu ne mai crede nici pe noi. N'ar trebui ca școala ce i-o facem de aici să fie lăsată mai eu încetul și să-l dăm ce-i biruz stomacul: poezii ușoare, sfaturi de gospodărie, cântece populare, ghicitori? Ca adică? Vrem ca gazeta să fie gustată, să placă cetitorilor! Dar numai până acolo ne vom lăsa atrași de dorința cetitorilor, până când ceea ce ne cer le este totdeauna și de folos. Nu le vom scrie fleacuri, minciuni și știri senzaționale: lucruri de scandal, certuri, intrigi și neadevăruri, acestea le lășăm foilor jidovești și de partid.

5. Ghița se sparge cu greu. Spuneți-ne ce-i cauza? Dacă cineva a vrut să fie în ajutorul țăranelui, și să-i dea un sfat și o învățătură bună, eu sunt acela. Aștept răspuns:

NICOLAE POPA

preș. L. A. N. C. pe județul Alba.